

F. t. l. vedr. forbud mod tv-overvågning m.v.

rette tilknytning til et pengeinstitut, ofte anvendes til rekognoscering forud for røverier, og at en røvers maskering/afmaskering kan foregå ude på f.eks. fortovet (og ikke i indgangen til eller inden for i pengeinstituttets lokaler).

I en række andre tilfælde end det nævnte eksempel med pengeinstitutter vil det kunne bero på nærmere erfaringer med kriminalitet rettet mod lokale områder eller bestemte brancher mv., om hensynet til kriminalitetsbekæmpelse gør det klart nødvendigt også at tv-overvåge arealer, der ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader.

Forslaget om tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, når det er klart nødvendigt med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, indebærer, at der efter den foreslåede bestemmelse ikke kan foretages tv-overvågning f.eks. med henblik på at opgøre antallet af dagligt forbigående eller af andre grunde, der ikke vedrører kriminalitetsbekæmpelse.

Det må som nævnt i sidste ende bero på en konkret vurdering af de lokale forhold, i hvilken udstrækning de omtalte betingelser for tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader kan anses for opfyldt. Den foreslåede bestemmelse indeholder således ikke nogen fuldstændig præcis afgrænsning ved angivelse af en absolut grænse i form af f.eks. et bestemt antal meter. Imidlertid er det som omtalt klart, at der skal være tale om arealer, der ligger tæt på egne indgange mv., og at tv-overvågningen skal ske på baggrund af en vurdering af, om det hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, der begrunder adgangen til at tv-overvåge egne indgange og facader, gør det klart nødvendigt også at foretage tv-overvågning af direkte tilknyttede arealer.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (tv-overvågningslovens § 2, nr. 3).

6.1.3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Med den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning vil det i større omfang end hidtil være muligt at foretage personovervågning ved brug af tv-overvågningsudstyr på offentligt tilgængelige steder.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer konventionens artikel 8 i et vist omfang også en beskyttelse af det enkelte menneskes personlige relationer med andre mennesker og omverdenen, og der kan derfor også på offentligt tilgængelige steder stilles visse krav til

respekten for det enkelte menneskes privatliv. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, hvilke rimelige forventninger den enkelte person kan have til respekten for sit privatliv. Som eksempel kan nævnes, at en person, der går på en gade, uundgåeligt vil være synlig for andre tilstedeværende på det pågældende offentligt tilgængelige sted, jf. *P.G. og J.H. mod Storbritannien*, dom af 25. september 2001, præmis 57.

Menneskerettighedsdomstolen ses ikke at have taget stilling til, om selve indsamlingen af data om personer på offentligt tilgængelige steder ved tv-overvågning med billedoptagelse af en permanent karakter skal anses for et egentligt indgreb i retten til respekt for privatlivet. Menneskerettighedsdomstolens praksis omhandler således ikke selve optagelsen, men efterfølgende brug af optagelserne, f.eks. som bevis i en straffesag mod de pågældende.

Med den foreslåede udvidelse af adgangen for visse erhvervsdrivende til at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at overvågningen vil få et sådant omfang, at den må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet, jf. konventionens artikel 8, stk. 1.

I så fald følger det af konventionens artikel 8, stk. 2, at et sådant indgreb kan foretages, hvis det er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder beskyttelse af den offentlige tryghed og forebyggelse af uro eller forbyrdelse.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i den foreslåede bestemmelse og vil ske med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, jf. ovenfor pkt. 6.1.2. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

For så vidt angår kravet om nødvendighed – dvs. proportionalitetskravet – indeholder den foreslåede bestemmelse både i personel og geografisk henseende begrænsninger i adgangen til at foretage denne form for tv-overvågning. Det er således kun visse grupper af erhvervsdrivende, der omfattes af den udvidede adgang til tv-overvågning. Det drejer sig om grupper, som anses for at være udsat for en særlig risiko for bestemte former for kriminalitet. Overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej, kan endvidere kun ske, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, jf. ovenfor pkt. 6.1.2. og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Desuden skal der ved skiltning gøres opmærksom på overvågningen, jf. tv-overvågningslovens § 3.